

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Chủ nhật, ngày 07/05/2023

NỘI DUNG HỌC TẬP “TỊNH KHÔNG PHÁP SƯ GIA NGÔN LỤC”

“CHƯƠNG II: PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ NIỆM PHẬT”

NÓI RÕ CÁC PHÁP TU TRÌ (PHẦN CHÍNH)

Chúng ta phải chuyển tâm ô nhiễm, cố chấp thành tâm thuần tịnh, thuần thiện. Chúng ta thường không nhận thấy sự cố chấp của chính mình. Nếu chúng ta vẫn giữ tâm cố chấp thì khi chúng ta mất thân người, ở trong cõi u hồn sự cố chấp của chúng ta sẽ còn mạnh mẽ hơn, chúng ta rất khó để thay đổi. Trong bài trước, Hòa Thượng dạy, chúng ta không những phải xả ngoại tài, mà chúng ta còn phải xả nội tài. “*Nội tài*” là tinh thần, là sự lao nhọc vì chúng sanh phục vụ vô điều kiện. Chúng ta phải nỗ lực vì xã hội, vì đại chúng phục vụ mà không cần báo đáp. Chúng ta không chỉ bố thí cơm, gạo, áo, tiền cho chúng sanh mà chúng ta phải chân thật mang tinh thần, thể lực của mình phục vụ chúng sanh.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta định ra thời khóa sáng sớm tối là để chúng ta thay đổi tâm hạnh, thay đổi thói quen của mình. Nếu chúng ta đã làm thời khóa mà tâm hạnh của chúng ta vẫn không thay đổi vậy thì chúng ta đã uổng phí thời gian*”. Hiện tại, buổi sáng chúng ta ngủ dậy muộn, hôn trầm, buổi tối chúng ta dành thời gian ăn uống, nói chuyện thị phi. Có người ban đầu rất siêng năng học chữ Hán nhưng hiện tại họ bỏ không học nữa.

Hòa Thượng nói: “*Chúng ta tụng phẩm thứ sáu của “Kinh Vô Lượng Thọ” mục đích là để trong tâm mỗi chúng ta đều có 48 nguyện của Phật A Di Đà. Trong tâm chúng ta phải có 48 nguyện của Phật A Di Đà thì đó mới là chúng ta niệm Phật, nhớ Phật. Trong 48 nguyện của Phật A Di Đà đã bao gồm y chánh trang nghiêm của thế giới Tây Phương Cực Lạc*”. Chúng ta phải có thể phát 48 nguyện giống như Phật A Di Đà để chúng ta thực hành, chuyển tải cho chúng sanh. Nếu chúng ta không lấy 48 nguyện của Phật A Di Đà làm nguyện của mình thì chúng ta đã uổng phí thời gian tu hành. Trên “*Kinh A Di Đà*” nói: “*Thường nhớ Phật, thường niệm Phật*”. Chúng ta niệm câu “*A Di Đà Phật*” một cách gián đoạn thì đó là chúng ta không thường nhớ Phật, không thường niệm Phật.

Hòa Thượng nói: “*Thời khóa sớm của pháp môn Tịnh Độ rất quan trọng. Chúng ta tụng “Kinh Vô Lượng Thọ” là để chúng ta đề khởi, thực hành được 48 nguyện của Phật A Di Đà. Chúng ta làm được điều này thì chúng ta mới có đủ y chánh trang nghiêm của thế giới Tây Phương Cực Lạc, chúng ta mới đủ tư cách của một hành*

giả Tịnh Độ. Thời khóa tối chính là để chúng ta mỗi niệm không quên giáo huấn của Phật A Di Đà. Chúng ta phải y giáo phụng hành, như pháp tu trì lời dạy của Phật". Chúng ta phải chân thật tu hành chứ chúng ta không chỉ nói ở trên miệng. Nhà Phật nói: **"Miệng niệm Di Đà tâm tán loạn, đầu mồm rất hòng chỉ uống công"**.

Hòa Thượng nói: **"Trong "Kinh Vô Lượng Thọ" từ phẩm 22 đến phẩm 27 là giáo huấn của Phật A Di Đà, trong đó nội dung là Năm Giới, Mười Thiện. Năm Giới, Mười Thiện không những là nền tảng của người tu học Đại Thừa mà còn là nền tảng của cả người tu Tiểu Thừa. Chúng ta từ chỗ này nỗ lực làm thì chúng ta niệm Phật mới có được thành tựu".** Ngày nay, nhiều người niệm Phật không có thành tựu vì họ không làm được Năm Giới, Mười Thiện. Trong lời giáo huấn sau cùng, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng dạy chúng ta: **"Cần tu Giới - Định - Tuệ. Diệt trừ Tham – Sân – Si"**. "Cần" là chuyên cần. Nhiều người tu hành nhưng không giữ giới, chúng ta tu học như vậy thì trở thành chúng tat u pháp của Ma.

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta học cách để làm người thì chúng ta học luân lý đạo đức. Chúng học để làm Thiên Nhân ở cõi trời Dục Giới thì chúng ta học Thập Thiện, học tâm từ bi hỷ xả. Nếu chúng ta học 48 nguyện của Phật A Di Đà, sáu phép tu của Bồ Tát, Mười Nguyện của Bồ Tát Phổ Hiền đó chính là chúng ta học làm Bồ Tát Bất Thoái của thế giới Tây Phương Cực Lạc. Đây mới là điều chúng ta chân thật nên học"**.

Hòa Thượng nói: **"Học" không phải chỉ là chúng ta hiểu tường tận mà chúng ta còn phải làm theo. Chúng ta phải chân thật làm cho được. Chúng ta tu hành mà không có được pháp hỷ là do chúng ta bị tập khí, phiền não lôi kéo".** Chúng ta đang bị cuốn tròn trong "tự tư tự lợi", "danh vọng lợi dưỡng", hưởng thụ "năm dục sáu trần", "tham, sân, si, mạn".

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta học Phật mà chúng ta không an vui đó là vì chúng ta không chân thật, nỗ lực làm. Nếu chúng ta làm mà chúng ta vẫn không có pháp hỷ vậy thì chúng ta đã làm sai, chúng ta phải mau thay đổi cách làm của mình"**. Trước đây Hòa Thượng nói, Quỷ thần, các chúng sanh ở tầng không gian khác đang nỗ lực, đang thống thiết tu hành hơn chúng ta. Hiện tại, chúng ta có thân người nhưng chúng ta không nỗ lực tu hành. Hòa Thượng từng kể câu chuyện, có nhiều Quỷ thần đến quy y với một vị cao tăng, vị cao tăng này hỏi những Quỷ thần này có biết Thích Ca Mâu Ni Phật không thì họ nói này có biết Phật không. Họ nói, mấy ngày trước họ vẫn còn nhìn thấy Thích Ca Mâu Ni Phật đó là vì một ngày của cõi khác bằng hàng nghìn năm ở thế gian. Vị cao tăng hỏi, vì sao khi đó những Quỷ thần này không quy y với Phật. Họ nói, khi đó họ chưa tin Phật nên họ không quy y với Ngài, bây giờ họ tin nên họ mới đi tìm Thầy để học Phật.

Hòa Thượng nói: **"Chúng ta phải bắt đầu bằng cách đọc Kinh, nghe Kinh, làm theo lời giáo huấn trên Kinh. Chúng ta phải y theo giáo huấn trên Kinh mà nỗ lực phấn**

tỉnh. Mỗi ngày chúng ta phát hiện một lỗi lầm nhỏ của chính mình. Đây chính là giác ngộ. Đây chính là chúng ta thực tiễn hai chữ “thật làm” mà trong tập sách “Tịnh Ngữ” của Lão cư sĩ Hạ Liên Cư đã nói. Người thật tu, thật làm thì chỉ cần ba năm là họ đã siêu phàm, nhập thánh không còn là phàm phu”. Nếu mỗi ngày chúng ta không cải đổi lỗi lầm của mình thì chúng ta chưa chân thật tu hành. Những người đã tu hành lâu năm nhưng tập khí, phiền não của họ vẫn khởi hiện hành thì đó là do họ không thật học, thật làm. Hòa Thượng đã thật học, thật làm, thật có thành tựu nên Ngài đã nói rất mạnh mẽ. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thật thay đổi. Mỗi ngày chúng ta cải đổi một lỗi lầm nhỏ của mình thì đây mới là chúng ta chân thật tu hành. Chúng ta quán sát cách thấy, cách nói, cách làm của chúng ta có giống với giáo huấn trên Kinh không? Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ làm Quỷ thần, thiên nhiên, cây cỏ, tất cả chúng sanh cảm động. Chúng ta thật làm thì chúng ta sẽ thật có cảm nhận.

Phật dạy: *“Y báo tùy theo chánh báo chuyển”*. “Y báo” là hoàn cảnh xung quanh chúng ta. “Chánh báo” là tâm của chúng ta. Tâm chúng ta chuyển đổi thì hoàn cảnh cũng sẽ hoàn toàn chuyển đổi. Chúng ta bước vào ngôi nhà của một người có tâm ý bất thiện thì chúng ta cũng sẽ cảm thấy từ trường của ngôi nhà rất ngột ngạt. Chúng ta bước vào ngôi nhà của người biết hy sinh phụng hiến vì chúng sanh thì chúng ta sẽ cảm nhận thấy từ trường hoàn toàn khác.

Người xưa nói: *“Đất phước dành cho người phước”*. Người không có phước đến ở đất phước thì phước đó cũng tự mất. Nếu cả cộng đồng, xã hội, cả thế giới đều nghĩ đến việc tạo phước, làm lợi ích cho người thì hoàn cảnh sống sẽ trở nên tốt đẹp. Nếu chúng ta làm việc vì chúng sanh mà chúng ta cảm nhận thấy có sự cảm ứng do hành động của mình thì chúng ta càng phải nỗ lực hơn. Hôm trước, khi tôi đến một nơi đang rất nắng nóng để giảng bài thì tự nhiên có một trận mưa rất lớn, mọi người đều rất ngạc nhiên. Khi tôi đi ra biển thì cũng tự nhiên có một đám mây rất to che mát cả một vùng trời. Người xưa nói: *“Đất phước dành cho người phước”*. Nếu đất không có phước mà người có phước đến thì đất tự sinh phước. Nếu hoàn cảnh sống của chúng ta nhiều thiên tai thì chúng ta phải biết đó là do tâm chúng ta, chúng ta phải thay đổi từ tâm của chính mình.

Mấy hôm trước, có một nơi xảy ra mưa đá, có một số nhà bị thủng mái phải làm lại. Đó là thiên nhiên đã báo cho chúng ta biết. Khi dịch bệnh xảy ra, Hoà Thượng dạy các đồng tu không hoảng loạn mà giữ tâm định tĩnh niệm Phật, xem lại cách khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của mình. Khởi tâm động niệm của chúng ta quá xấu nên mới khiến hoàn cảnh chuyển biến xấu như vậy. Chúng ta chỉ cần chuyển đổi tâm chúng ta là được. Chúng ta chuyển đổi tâm thù hận thành tâm biết ơn với mọi người, với tổ quốc, với chúng sanh thì cách đối nhân xử thế, hành động việc làm của chúng ta sẽ khác. Người thế gian không biết điều này nên khi có việc xảy ra họ luôn cho rằng nguyên nhân từ bên ngoài và tìm cách đối trị những nguyên nhân đó.

Cách đây vài tháng, tôi đi kiểm tra định kỳ, bác sĩ nói, trong thân tôi có rất nhiều bệnh nên trước tiên tôi phải uống thuốc diệt các loại vi khuẩn ký sinh, sau đó uống thuốc Bắc để tẩm bổ. Tôi mua thuốc nhưng tôi không uống thuốc, tôi nhắc mình ăn nhiều hơn một chút để các vi khuẩn ký sinh này cũng được ăn. Hơn mười năm nay, tôi luôn giữ cân nặng khoảng 65kg. Hòa Thượng dạy chúng ta phải hoà bình cùng sống. Các loài cây cũng thường có các cây tầm gửi sống cùng, cơ thể người có ký sinh trùng thì đây là cơ hội để chúng ta bổ thí cúng dường. Tôi luôn chỉ ăn no đến tám phần, một ngày tôi ăn ba bữa chính, có thể ăn thêm bữa phụ là một chút ngô, khoai, sắn. Chúng ta phải tự điều chỉnh thân của mình để chúng ta khỏe mạnh, chúng ta không cần áp dụng lý thuyết một cách khô cứng. Hàng ngày, chúng ta phải thật làm tất cả mọi việc. Chúng ta quét nhà, cuốc đất, đi đứng, nằm ngồi, ngủ nghỉ cũng phải thật làm. Chúng ta thật tâm thì tâm chúng ta sẽ dẫn đạo mọi hành động tạo tác. Thật ngủ là chúng ta nằm xuống thì chúng ta sẽ ngủ ngay. Hôm qua, tôi đi về đến nhà muộn, gần 12 giờ tôi mới ngủ nhưng sáng nay 4 giờ tôi cũng đã dậy.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!